

vier valeant. Sicut ex Indulgencia ad quinquennium ait Rodriguez tom. 2. qq. Reg. quest. 98. num. 3. Et cum Jubileum, vel Indulgencia quadriginta Horas ait Altaris, privilegiorum conceditur ad septuaginta valerius, si aliud in Brevi non exprimitur, septuaginta numerandum non à data Romæ, vel Matris] sed ad die, val festo, pro quo publicatur, numerando annis non modo morali, & Ecclesiastico, à die, aut festo unius anni ad festum alterius, ait cum aliis Dian, part. 9. Tract. 2. Resp. 12.

* 26. Resp. 2. Concessis hacten non cessat morte Pontificis concedentes, nec revocatur per Bullam Cenac, nec suspenderit in Anno sancto, aut alterius Jubilatus.

*Ratio 1. p. Quia est gratia facta; quia non expirat mortale concedentes, ut in Bonificiis VIII. c. III. super*ad Officium & potest. Iud. de leg. in 6. Vide supra**

*Tr. 6. Ex. 5. num. 83. Ratio 2. p. Quia Bulla Cenac nra Sixti V. anni 1590. revocatis omnia Priviliegia ab solvendi sed ex iis casibus, at: *Nisi cassus in Bulla Cenac Domini reservati in illis praesentibus litteris exprimantur, non debet isti in Bula Crucis exprimuntur his verbis: Quamvis sint ex contentis in Bulla Cenac Domini, Ego, ergo, &c.**

Tum etiam; quia hec Bulla est privilegium remunerativum, & per modum contractus (dantur enim Sedi Apostolice pro eo, ad Sancti Petri fabricam, duodecim militia, & quinquaginta scuta argentea prout libet anno, ut ex Magistro Seraphino de Freitas, ait Mag. Gallego, dub. 18. Et singuli fideles praebeant stipendum juxta qualitatem suam in bello subsidium & Ecclesie bonum, id eoque alia Bulla Hispana: Quam doquidem dedisti, &c. Tale autem privilegium per se aliud non revocatur, nisi de eo fiat expressa mentio, juxta communem Doctorum, quod est de natura privilegiis remuneratibus, & per modum contractus

Si autem, ob bonum universale, aliquando fieret intra annum revocationis, deberet singulis in locis publicari, sicut Bulla; alias ignarus revocationis possent sine culpa vesci ovis, &c. si absolveretur a reservatis, valida foret absolutio, quia ita presumitur de mente Pontificis, si aliud non declarata, ne videatur laqueum animabus parare.

Addo cum Sylvestro: Etiam ab illo lucrari indulgentia praestito opere ad eas lucrandas, quia olim Calistus concessit indulgentiam, & antibus subsidium &c. quam successor revocavit, & tamen secundum Doctores illi, qui subsidium dederunt medio tempore, scilicet a die revocationis, usque ad diem notitiae illam habuerunt. Hec Sylvester verbis indulgentia n. 17, & cum eo Pelliciarius Tr. B. c. 5 n. 182.

Ratio 3.º — Eadem est, Et ista declaratio summa-
mentem Gregorius XIII, anno 1578, et Clemens VIII
1600, cum suspensitate gratia absque conser-
tua singularibus personis concessa. Et Urbanus VIII
anno 1625, & videlicet Commissionum Bullae illam
promulgatae in 1620 anno Sancto Cypriano, Sanc-
to Crucis ad maiorem cautelam sufficiens. Pap-
pi tali declaracione, non obtinuit anno 1650, pre-
dicti Brevi, in Gallego. Videatur Gregorius Marini
Thesaurus, pars deinde.

in 1. a. 2. D. Thom. q. 97, art. 4. dub. 3.
Nota tamen; quod si forte in aliquo anno sancte suspendereret Bulla, eo transacto, restituerentur in integrum omnes eius gratiae, & Indulg. statim, ac absolverent annus sanctus, (qui incipit a primis Vespere Vigiliae Navaritarum, & durat usque ad eadem anni sequentias). Quia ita de omnibus aliis Indulgientiis advertuntur bene Filius Tr. 8. n. 253. & ex Navarro, Feliz. Tr. 8. c. 1. n. 208.

EXAMEN II.

De communi vivorum Bulla, & Bulla lactici-niorum.

§. I. De Gratiis pro tempore Interdicti, & Oratorii.

* 1. **U**ÆRIO I. Quid conceditur tempore Interdicti Bullam habentibus? Resp. 1. Conceditur, ut dicto anno durante, possunt in Ecclesiis, in quibus alias Divina Officia, interdicto durante, quomodocumque celebrare permittantur, vel in privato Oratorio ad Divinum cultum ianuam deputato (ab Ordinario visitando, & designando) etiam tempore Interdicti, cui ipsa causam non dederint, vel per eos non sternerit, quo minus amittere; & qui facultatem ad id à Commissario.

nerali habuerint, etiam per horam, antequam elucescat dies, & per horam post meridiem in sua, ac familiarum, & domesitorum, & consanguineorum sturorum praesentia, Missas, & alia Divina Officia per se ipsos, si Presbyteri fuerint, celebrare, vel per alium celebrare facere; tempore Interdicti Divinis intercessere.

Eis tamen, qui privato Oratorio ad præmissa ut voluerint, quoties id fecerint, aliquas preces DEO pro unione Principum Christianorum contra Infideles, eorumque contra eosdem victoria, fundere te- neantur, imponitur.

Item: *Eucharistiam*, & alia Sacra menta, pra terquam in die Pasobatis, recipere. Item: Mortuorum corpora (nisi forte vinculo excommunicatis innodati decesserint) cum moderata funerali pompa sepeliri. Hac Bulla. Ex quibus infero: i. Per Ecclesias hinc in locis Hospitalia, Octagonia, Capellas. Eremitoria.

teligi Hospitalia, Oratoria, Capellas, Eremi, auctoritate Episcopi publicè eræcta; & ita esse facta præsumuntur, cum habent campanam, ex cap. *Patentibus*, de Privilegi. Vel cum habent Altare lapidum fixum, non portabile, ut ex Dacian. Farin. & Barbos, at Lezan, verb. *Orat.* num. 2, z. Per familiare hic intelligi, ex declaratione Bonif. VIII. in cap. ult. de *Verb.* sign. in 6. *Qui sine fraude, & fictione verb* militares existunt, *& in expensis continuè domesticè communiendæ; etiam si quos ex illis, aliquando pro domini negotiis abesse contingat.*

Et etiam hoc modo Servi, Administratores Statuum, Procerum, Gubernatores, & Judices eius praefecti, & qui dominus comitantur, & expensis eius vivunt, tam intra, quam extra domum, juxtam communem Expositorum. Adventunt tamen bene nos tri Thomisæ, Lopez, & Soto, apud Gallego, quod familiæ, & famulæ, vulgo Gentiles homines, qui dominos extra domum diebus festis comitantur, possunt in Ecclesiis cum eis audire Missam, non vero in privato Oratorio.

3. *Pet consanguineos* intelligi usque ad quartum gradum utriusque lineæ, tam ascendentes, quam descendentes, iusta communem Juris acceptiōnē; & vi-
rūrum respectu uxoris, & uxori respectu vir-
cum sūt diu in carne ina; non autem comprehendit
affines, fieri in Bulla Hispana dicatur *Parentes*; quia
affines non absolute, sed *Parentes* per affinitatē
concurantur. 4. *Clerici*, qui à Jure habent posse interres-
te Divinis, hui concedi, ut in privato Oratorio, &
cum familia possint: Et ut Clericus habens Bullam pos-
sit facere celebrare alium non habentem coram se, &
sua familia.

5. Omnes prædictos posse audire Missam in loco generaliter interdictio; non verb in Ecclesiæ specialiter interdicta; quia Bulla ait: posse audire Missam in Ecclesiæ, in quibus ab aliis permisum fuerit celebrare Divina Officia durante interdictio; hoc autem non permittitur in Ecclesiæ specialiter interdicta, ubi solus celebratur Missa cum uno Ministro, pro Eucharistia renovatione; ex cap. Alma Mater, Covarr. & DD. iiii. & S. Antonii, 2. p. ii. t. 26. c. 1. s. 1.

ibid. & S. Antonii. 3. p. 17. 20. cap. 17. 9.
6. Ob eadem ratione non concedi audire Mis-
sam tempore cessationis a Divinis. Et hie in Clem.
I. Interdictum, & censatio a Divinis aquarum
hoc est, quia assimilantur; sed cum in multis dif-
ferant, indiger speciali expressione in privilegio. Vito
de Medin. lib. 1. c. 11. §. 14. 7. Familares, &
sanguineos, absente domino, non posse sine Bulla ad-
mire Missam; quia in Bulla dicitur, *in sua, ac fami-
lioribus presencia, & in Hispania: En su presencia,*
de sus familiares, &c. & ut at Barbosa dict. 110. ly.
Et ex natura sua conjungit, nisi ex contextu necessi-
tate constet disjungere. Nec obstat, quod Dominus in
sua etiam solum presencia possit facere celebrare, ut
familia etiam sola possit, (ut arguit Palauus) quia pri-
vilegium conceditur illis intuitu domini. 8. Ad sten-
dum privato Oratorio debet fieri oratio pro unione,
&c. ut dicemus num. 8. hujus Examinis.

* 2. Resp. 2. Ad dicendum Missam per horam

ante Auroram, & per horam post meridiem virtute
hujus privilegii necessaria est etiam licentia Commis-
sarii Generalis, idisque non ponitur in Bulla Hispana.
Resp. 3. Eucharistia, & alia Sacra menta, per
Bullam tam in Ecclesia, quam in privato Oratorio
tunc recipi possunt.

Ratio: Quia licet hoc privilegium pro Oratori videatur exprimit in Bulla, anteiam tamen fuit expressum pro Ecclesia, pro quo minus est privilegium; minus autem in majore censeatur concessionem. Ita declaratus fuisse a Commissario Generali; atque Canonicis, & Theologis Salmanticensibus (inter quos fuerit nostri primarii Moderatores Bannez, & Gallo) ad Henr. lib. 7, cap. 13, in com. lit. P. Ex quibus infero, Eucharistiam, & Sacramenta debere tunc recipi ab habentie licentiam, & facultatem ea ministrandi; quia hoc privilegium concedetur ad recipientium, non ad administrandum.

* 3. Resp. 4. Per Buliam possunt mortuorum corpora tunc sepius in loco sacro, moderata pompa, hoc est, cum ea, que si non est determinata ab Episcopo, vel ejus Vicario, possit determinari a Parochio, & prudenter ad medium pompa alterius iemotis. *Ratio: Quia ex D. Thom. 21. 2. quast. 47. art. 7.* Attinere medium est finis virtutis moralis, sed qualiter, & per qua homo in operando attingat medium rationis, pertinet ad rationem prudentiae. Ex quibus infero,

1. Clericos, qui de Jure communis clausis januis, & cum Missa possint tunc sepeliri (& sine Officio in Ecclesia specialiter interdicta) si ipsi non sint personaliter interdicti, ex cap. Alma Mater, & cap. Quod inter, de Paniti. & remis. egere tunc Bulla ut sepellantur cum moderata pompa. Laicos autem (qui bus tunc columbitum est) sepeliri cum moderata pompa (in Interdicto generali, non vero personali, vel in Ecclesia specialiter interdicta). Et ut addit. Palauus, cum Missa, sicut Clerici sine Bulla; quia omnibus aliquid

conceditur per Bullam.
2. Bullam defunctorum ad hoc non prodesse, sed vivorum, in qua haec gratia conceditur, debetque accipi, vel petri in vita, ut dictum est. *Auditive quoniam, § 7. Notandum est, quod etiam infantes non possint admitti ad sepulturam Ecclesiasticas, nisi pro illis accepitius Bulla.* De excommunicato vide hic n. 4. & nota, non posse sepeliri, quia prius ab excommunicatiose absqueletur.

* 4. *Dico : Tempore Interdicti omnes , qui possum per Bullam audire Missam , recipere Sacramenta , & interessum Divinis , tenentur ad hoc , tempore ab Ecclesia praecipito ? Dico : Teneri , & etiam famulos , peccabuntque domini , si eos impediant sine urgente necessitate . Ita probabilis D. Thom. discipuli , cum Ledesma de Euch. cap. 22. dub. 2. glos. 16. & Galleg. dub. 28. Ubi notat , falso Dianam adducere Ledesmas , & Suarez pro contraria sententia de qua Suarez in 3. p. d. P. Th. tom. 3. disp. 88. sed. 6. qit. Non est ergo difficile probabile .*

Ratio: Quia interdictum non tollit Ecclesie praeceptum, sed privat, prohibet, & impedit adimplentis actu, utpote pena privans Sacramentis, Divinis Officiis, & Ecclesie ingressu: Ergo cui per Bullam tollatur hoc impedimentum, instat, & obligat suo tempore Ecclesie praeceptum. Antecedens, in quo stat agnoscitur contrarium, patet in natura interdicti, & his exemplis: Catena detinentes vincum, non tollunt Ecclesie praeceptum, nec inponunt tollit debitum. Unde catenis ligatus, qui non teneat aure Sacrum pro tunc tenetur, cum liberatur per privilegium: Ex iopis, qui non potest solvere, & excusat pro tunc a debito tenetur, cum liberatur, dicitur: dancemus etiam absolutionem.

per gratiam sibi factam, datur posse ad absolvendum. Nec pricilegium Bullæ tunc est gravamen, sed emolumen-
tum, quo posito, Ecclesiæ præceptum obligat.

in 6. Ergo. 2. *Tunc* es obligatio non audiendi. 3. *Qui* est, vel aegritudine detinetur domi, non tenetur audiire Missam in Oratorio privato: Ergo pariter.

Ad 1. dist. ant. absolute, & praeceps, concedo ex suppositione alienus praepcepti, seu obligationis, neg. ut patet dictis exemplis, & in Clericis, & Religiosis, qui multoties non possunt renuntiare privilegio Canonis, & alii, & in privilegiato ad dicendas duas, vel tres Missas eadem die, qui potest aliqua obligatione, seu praepcepto ad id teneri.

Ad 2. *Dico*, cum Cenedo, non esse praeceptum positivum, sed privationem Divinorum.

Ad 3. Permissio antecedenti, neg. cons. quia in illo non tollitur impedimentum excusans, nempe vis, vel infirmitas; bene vero in isto per Bullam. Prateret audire Missam in privato Oratorio, est de se odiosum, & prater Canones; cum celebrare in eo sit prohibitum; per Trid. ob reverentiam SS. Sacramenti, qua melius quam alia causa excusat tunc ab auditione Missae: „Cum longè melius sit Missam non audire, etiam si dies festus sit, quam celebrare in domo, maxime si crebro fiat, & sine rationabilis causa, aut cum Ledesma Trull. §. 3. dub. 6.” conformans Trid. sess. 22. c. 9.

* 5. *QUÆRO II.* Ad quid valer Bulla pro Oratori? Note: Oratoria aliae esse publica, seu Eremitoria auctoritate Episcopi erecta, & publicam portant habentia: Alia privata, & absque publica porta, erecta nempe vel ab Episcopis, ubique fuerint, pro seipso; vel à Regularibus, iuxta sua privilegia, sine prejudicio Parochorum, & non contradicentibus Episcopis. Alia concessa a Papa aliqui Präbonibz absque ultima limitatione. In his ergo omnibus possunt omnes Missam audire, etiam pro adimplendo Ecclesie praecetto; cum hoc non determinet locum, nec obliget ad audiendum in Ecclesia vel propria Parochia, ut cum Delugo, & Cajet. Nunno declaratione Congreg. Trid. & Decret. Clem. VIII. item probat Busemb. lib. 3. Tract. 3. cap. 1. dub. 3. & 4.

Prater hanc sunt aliae Oratoria privata concessa per aliquod Breve a Papa, visitanda tamen ab Episcopo, & cum aliquibus limitationibus, nempe ut qui non sunt familiares domus, non sint exempti diebus festis ab audienda Missa in propria Ecclesia; vel in aliquibus principibus solemnitatis; vel quod solidum dicatur una Missa, vel sub alia limitatione, quæ omnia attendunt sunt in Brevi; quia alter non implent praecettum Ecclesie; cum non faciant ut Papa pro eis disponit, & peccant graviter faciendo contra eis praecettum in re gravi. Hoc notato,

* 6. Resp. 1. Per Bullam concedetur supradictis, posse in privatis his Oratoriis celebrare vel facere celebrazione (præterquam in die Paschatis) Missam audire, cum adimplentio praecetti, & recipere Sacra menta: *Etiam tempore interdicti*, id est, qui ante interdictum privilegio Oratori fruebantur; etiam tempore interdicti, eo frui possunt virtute Bullæ. Hoc & non aliud conceditur in illis verbis: *Etiam tempore interdicti*, ut benè cum aliis, ostendit P. Sanchez de la Parra in additionibus ad P. Concina, & Doctor Dominguez in opere cui titulus: *Dissertacione historico canonico-moral sobre los Oratorios domesticos*, &c. et Madrid 1772.

* 7. Resp. 2. Per Bullam non conceditur facultas ad erigendum privatum Oratorium; nec ad prolongandum tempus jam finitum, vel numerum personarum (si jam obierunt) pro quibus fuit concessum; nec Commissarius Generalis potest hoc concedere. *Ratio 1.* p. Quia Bulla solidum concedit posse celebrare in Oratorio visitando, & approbando ab Ordinario, quod supponit Oratorium jam erectum; sicut cum conceditur licentia dicendi Missam in Ecclesia; supponit Ecclesiam.

Ratio 2. p. Quia approbatio Episcopi cum licen-

tia limitata Papa, est limitata secundum ordinacionem sibi à Papa factam: ergo, & facultas celebrandi, & Oratorio intendi: sicut de Confessario limitate approbato dicimus infra, ex novissimo Decreto, non posse per Bullam ultra tempus approbationis eligi.

Ratio 3. p. Quia quamvis cum plurimis sententia, Commissarius Generalis antea concesserit talem licentiam, tamen Gregorius XV. anno 1622. die 20. Maii missa Epistola ad Card. Ludovisium, Illustrissimum Hispanie Nuntium, mandavit declarari Commissario Generali, non posse, nec potuisse talem licentiam concedere, ut refert P. Moya Tract. 2. de Relig. disp. 3. q. 1. §. 4. n. 16. Similique aliam declarationem à Clem. IX. anno 1668. die 28. Octobris factam Illustrissimo Domino D. Antonio de Benavides, tunc Commissario Generali.

Et nihil nimur, cum tali facultas (extra urgentem gravem necessitatem) ablativa sit Episcopi per Trid. juxta declarationem Congregationis; ut ai Marcialis supra cit. n. 32. Et Paulus V. eam absulitu Nuntio, & Episcopis, ut ait cit. Moya §. 3. n. 13. Et ab Urbano VIII. eiama reservata fuit sibi Pope Brevi relata à Diana part. 9. truct. 1. resol. 42.

* Oppone 1. contra 1. p. cum Palao, & alii: Per Bullam conceditur Oratorium, etiam tempore interdicti: Ergo, & alio tempore, quod est minus; parateque ex eo, quo de futuro dicit Bulla: *In Oratorio visitando & approbando*. 2. Contra 2. Ex Thoma Hurtado, & Arana: Approbatione Oratori facita, Bulla sine restrictione concedit facultatem, ut diximus: Ergo etiam si licentia sit finita, & tempus jam sit transactum, & personæ mortuæ, manente Oratorio cum eadem decentia, Bulla lat. licentiam, sicut Regularis absolute approbatus etiam si licentia Episcopi sit limitata ad tempus, vel personas, potest sine limitatione audire confessiones; quia postea approbatione, Papa daret ei licentiam, & jurisdictionem ob sua privilegia in jure contenta. 3. Contra 3. Cum communis RR. Commissarius Generalis multoties dedit licentiam erigendi Oratorium: Ergo potest. Aliis illa Oratoria hodie non valent.

Ad 1. Resp. Quod conceditur usus, & approbatio de futuro, Oratorio eretto per licentiam Papæ, non vero aliter. Ad 2. Quod per Bullam conceditur facultas ad usum Oratori, per approbationem juxta Papæ licentiam, & ordinationem & Canonum distinctionem in quibus limitatur, ut supponitur, & dictum est: non vero in aliis superadjectis; nec in Regularibus, quibus ad inferiori nequit limitari concessum a superiori, sine limitatione. Ad 3. Quod antea potuerunt juxta communem sententiam, nunc non possunt ab eis Papa declaratione Oratori autem tunc erecta, quia Papa non declaravit esse nullum, potest dicti tacite fuisse approbata; vel melius, quod deseruient ad orationem.

Observa in fine: quod utens privilegio dicto, *quod id facerit*, dobet facere Orationem (ad minus Pater Noster, & Ave) pro Principium unionis, &c. Et cum voluntarie eam omittet, peccavit vernaliter, quia in levi deficit; & poterit tamen Missam audire, & eius praecetto satisfaceri; quia illa oratio non est conditio necessaria, sed mandatum, ut ex declaratione Commissarii, & Theologorum Salmant. afferit Henr. ex Gal.

Oratione autem illa eti pia opinione multorum, possit esse mentalis, quia excellenter; tamen probabilius est debere esse vocalis: quia caput Ecclesiæ visible orationem petit sensibilem: & quia ex D. Thom. in 4. dist. 15. q. 4. art. 1. qla. 1. in Corp. „Oratio dicitur quasi oris ratio: Unde ex suo nomine oratio significat expressionem aliquid actus rationis, per effectum oris.”

Decretum sequens circa celebrationem Missarum in Oratoriis privatis normam prescribit.

D E C R E T U M J U S S U S A N C T I S S I M I D O M I N I N O S T R I B E N E D I C T I X I V .

E D I T U M

Circa celebrationem Missæ in Oratoriis privatis.

Die septima Januarii MDCCXL.

CUM duo nobiles conjuges Diocesis Marsicen, obtinuerint à Sede Apostolica Indulmentum pro Celebratione Missæ in privato sive Domus Oratorio sic conceptum: Dilecte fili, & dilecta in Christo filia Salutem, & Apostolicam Beneficitionem, Spirituali consolationi vestra, quantum cum Domino possumus, benignè contulere, vosque spiritualibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & vestrum singulare personas à quibus excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliusque Ecclesiasticis sententias, censuris, & penitentia, vel ab homine quavis occasione, vel causa latit, si quibus, quomodolibet innodata existunt ad effectum presentium dumtaxat consequent. harum serie absolventes, & absolutas fore censentes supplicationibus vestro nomine Nobis super hoc humiliter proferitis inclinati, vobis, qui (ut assertis) locorum Galliachii, & Messanensis Marsicen, seu alterius Diocesis jurisdictionem temporalem in illis, seu eorum altero exercent. Baro, & Baronissi respectivè existitis, ui in privatis Domorum vestre habitationis in Civitate, & Diocesi Marsicen existent. Oratoriis ad hos decenter muro extricis, & ornatis, seu extruendis, & ornatis, ab omnibus domesticis usibus liberis per Ordinarium loci prius visitandis, & approbadis, ac de ipsius Ordinarii licentia ejus arbitrio duratura, unam Missam pro unoquoque die, dummodo in eisdem Domibus celebrandi licentia, quæ adhuc duret, alteri concessa non fuerit, per quemcumque Sacerdotem ab eadem approbatione seculari, seu de Superiorum suorum licentia, Regularem, sine tamen quorumcumque Iuriu Parochialium præjudicio, ac Paschatis Resurrectionis, Pentecostes, & Nativitatibus Domini nostri Jesu Christi, aliusque solemnioribus anni festis diebus exceptis, in vestra, ac naturam, consanguinitatia, etiam in hospitium nobilium, vestrorumque presentia celebrari facere liberè, & licite positis, & varieatis, ac vestrum quilibet possit, & valeat, auctoritate Apostolica tenore praesentium concedimus, & indulgemos: non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, quod familiares servitiis vestris tempore dictæ Missæ actu non necessarii, ibidem Missæ hujusmodi interesserent, ab obligatione audiendi Missam in Ecclesia diebus festis de praecerto minime liberi censeantur.

Datum Roma apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 12. Februarii 1739.

Cumque exorta esset dubitatio, an ex vi hujusmodi Indulenti licet Missam celebrari in privato Oratorio etiam sine presentia alterius ex dictis conjugibus, in quos indulenti concessio directa erat, cui quidem dubitatione locum dedit opinio nonnullorum Doctorum pro affirmativa, & negativa respectice sententia inter se certantium, Sacra Congregatio Concilii, ad quam hujus questionis resolutionem delata fuit die 3. Decembri 1740. censuit: Non licet: deinde vero Sanctissimus Dominus Noster, reprobata contraria Doctorum sententia, prædictam Sacra Congregations resolutionem nedum approbat; verum etiam præsentis Decreto publicè evulgando voluit omnibus notum fieri, non posse vigore similis Indulenti celebrari Missam in privatis Oratoriis, quando eidem Missæ actu non inter sit aliquis ex iis, quibus principaliter Indulmentum concessum est. Indulmentum vero principaliter concessum intelligi tantum, quibus Brevia diriguntur, nimis enim ex dictis personis minime licet Missa Sacrificari peragi, etiam si præsentis sit aliquis sive ex filiis, sive ex consanguinitatibus, sive ex affinitibus, sive ex familiaribus, sive demum ex hospitibus nobilibus in eodem Brevi memoratis, quippe quibus nil aliud per ipsiusmodi Brevia conceditur, quam quod unusquisque eorum (dummodo, quod attinet ad familiare juxta clausulas in eisdem Breviis insertas non sit ex illis actu non necessariis) assistens Missa, que celebratur in Oratorio privato in præsencia alicuius ex personis à tergo brevia proprio nomine nuncupatis, satisfaciat obligationi audiendi Missam diebus festis de praecerto. Sublata igitur, & proscripta quacumque minus germana interpretatione ejusmodi brevium, & indolumentum in contrarium hacentus facta SANCTITAS SUA ita declaravit, & servari omnino mandavit, districte præcipiens, & observantia hujus Decreti diligenter incumbant per Canonicas penas contra inobedientes eorum arbitrio constitutas.

A. Card. Gentili Praefectus.

C. A. Archiepiscopus Philippus. Secret.

S. 2. De Privilegio descendendi carnibus, ovis, & laciniis.

* 9. *QUÆRO III.* Quid conceditur in Bulla circa hec? Resp. 1. Concedi: ut dicto anno durante in om-

nibus, ac singulis Regnis, Insulis, locis, Terris, Oppidis, & dominis prædictis (& non extra illa) carniibus de consilio utriusque Medici, temporibus Jejuniorum totius anni, etiam Quadragesimalibus, vesci, ac pro eorum libito ovis, & laciniis; ita quod

CCCC qui

Tract. XVIII. Appendix II. Exam. II.

qui carnes non comedenter, servata in ceteris Jejunii Ecclesiastici forma, dictio Jejunio satisfecisse centeatur. Et sub hoc induito vescendi carnis, ovis, & lacticinis comprehenduntur omnes cuiusvis militia & saculares. Patriarchis vero, Archiepiscopis, & Episcopis; alius inferioribus Praelatis, nec non aliis personis Sacularibus, & qui in Ordine Presbyteratus fuerint, Regularibus id minime conceditur, nisi sexagenari fuerint. Hae Bulla; ex quibus

* 10. Resp. 2. Vesci carnis de consilio utriusque Medicis conceditur, quando utriusque iudicio necessitas est dubia. Ratio: Quia ex D. Thom. 2. 2. quest. 147. Tunc requirebatur iudicium Episcopi; & idem sine illo posse vesci, conceditur privilegio Melezi. Unde querenti, quid hie conceditur, cum Medicis consilii possit quilibet vesci carnis; ait Nunno in p. 3. p. D. Thom. tom. 2. de levi. §. 8. Melius videtur respondere Fr. Ludovicus Lopez in Exp. Bullæ, quod quando dubium est æqualem probabile, utrum infinitas sit sufficiens, vel non, tunc arbitrandum est in favorem ipsius infirmi habens Bullam. Unde si probabilitus sit infinitatem esse sufficientem, non est necessaria Bulla. Inde infero.

1. *Hoc induito* vescendi carnis, etiam gaudere Praelatos, Sacerdotes, & Regulares; quia licet in Bulla Latina in exceptione non sit ita claram; tamen Commissarius Generals in Bulla Hispana declarat exceptionem solum esse pro ovis, & lacticinis, his verbis: *Et in hoc induito, vescendi ovis, & lacticinis ad libitum, non comprehenduntur, forte cum hoc conceditur sanis, illud autem infirmis.*

2. *Per Medicum spiritueliter intelligi quemlibet Confessarium approbatum, etiam si confessiones dispensati numquam audierit, & etiam extra confessionem, quia ita communiter appellatur: Per Medicum vero corporalem, qui corporibus mendidis est deputatus, etiam si Chirurgus, & aliis in locis, facultate medendi peritus.* 3. *Indulo* Bullæ carnes comedens non iuratur. Jejunii meritorum; quia meritorum Jejunii requiri ait. *Nec obstat in Quadragesima, dist. 5. dicit: Quadragesima summa observatione est observanda, ut Jejunium in ea (prater dies Dominicae, & qui de abstinentia subtracti sunt) nullatenus solvatur.* Antiquitatis enim Dominicæ non erant de abstinentia, ut nunc ex consuetudine obligante.

* 12. Dixi, *citra consuetudinem*; quia ex consuetudine in Hispania stabilita, in Dominicis Quadragesima possit vesci ovis, & lacticinis, testatur bene Mendo in Ap. disc. 2. c. 17. Leandi, a SS. Sacram. Tr. 5. dist. 3. q. 9. Carsi cit. & alii. Et in hac multum valet consuetudo, ut patet ex D. Thom. 2. 2. q. 147. art. 4. Et ut videatur est in dictis Autribus, Mediolani primis duobus diebus Quadragesimæ licite carnis vescuntur, & in Lusitania ovis in tota Quadragesima, & aliis aliis diebus; sicut in Castella axis animalium Sabbato, ob consuetudinem.

Unde, eti benè Dian. cit. dixerit, sententiam affirmantem, non esse absolute probabilem, non bene tamen dixit esse contra communem sententiam, & consuetudinem totius Ecclesie; quia consuetudo contraria est in Hispania, & aliis; tum etiam, quia sententia affirmans valde communis est, & aliqui D. Th. discipli eam probabilem admittunt, facit nostrum ut probabilem, & tenendam defendant Nunno dub. 6. Lop. 2. p. Instruct. cap. 212. fol. 714. Ex dictis infero.

1. *Religiosos*, etiam Laicos, & Moniales, dicto induito non gaudere, quia nomine Regularium venient; benè vero gaudere Novitios, & vulgo Beatas, que votum solenne non habent; quia in paenitibus nomine Regularium non venient. 2. Regulares Clericos, vulgo Freyles, & Moniales Ordinum Militarium dicto induito non gaudere; quia licet Bulla Latina dicat gaudere omnes cuiusvis militie Regulares; tamen Commissarius in Bulla Hispana hoc magis explicat, dicens: *Los Caballeros: cum ly, cuiusvis militie*, Regulares denotet. Intuitu militare quales sunt, obligari, & ut equites, ac militares ei con-

cedi; non vero ut Regulares, quomodo obligantur perfectioni, sicut alii Religiosi.

Unde male P. Moyà dixit, falsum esse, quod nos Martinez de Prado dixerat, defendens hanc nostram sententiam, quae (ut videtur est in Ramos, & Mendoza) probabilior, & tuor est, licet contraria ploriora gaudeat patrocinio; nosterque Gallego assertat, eam esse usu receptam in celebri Conventu S. Mariae de Monte, Ordinis S. Joann. in Diocesi Tolstana. Ubi, me sensu, consuetudo tribuit, quod privilegium deest.

4. *Per alios* Praelatos inferiores hic exceptos intelligentibus dignitatem cum administratione perpetua, ut ait Cardinales c. 1. n. 1. de Elect. & c. 5. de Estate & Quali. Et ut explicit Commissarius in Bulla lachitiorum Abbates; non vero Praelati Regulares, ut male aliqui dicunt, cum isti jam sint nomine Regularium excepti. Neque Cardinales, nisi sint Episcopi, aut Sacerdotes.

5. *Sexagantes* horum omnium exceptorum gaudeare hoc induito, ut patet ex Bulla. 6. *Pueros* excepto septuaginta egere Bulla ad esum ovium, & lacticiniorum in Quadragesima; quia ita consuetudine stabilitor, eo quod in ea estate communiter adveniat usus rationis; quo illi prohibetur usus ovorum. Ita Galleg. dub. 41. cum D. Th. discipli. 7. Bullæ induito comedere ova, & lacticinia potest perficere jejunium ad Jubilatum requisitum; quia non magis requiritur ad jejunium Jubilati, quam ad rigorosum jejunium Quadragesimæ, in quo ita perfecte adimpleretur præceptum, ut ait Bulla. Unde Gallego, & Ledesma asserunt, hoc esse commune in disciplinis D. Thom. & Medin. lib. 1. cap. 14. §. 11. ait; esse perpetuum Ecclesie consuetudinem.

Oppono cum Joan. a S. Th. Jubileum petit jejunium Ecclesiasticum rigorosum, tamquam onerosa conditio ad illud; ergo sine ovis & lacticinis; Bullæ autem etsi in præcepto dispensem, illud tamen non suplet. Resp. Quod ubi jus non distinguunt, nec nos distinguere debemus; Ecclesia autem non distinguunt in suis jejunis, & Jubilei.

De Bulla Lachitiorum.

* 13. QUÆRO IV. Quid est haec Bulla? Quid concedit? Et sub quibus conditionibus? Resp. Haec Bulla est extensio, seu pars, & clausula hic addita communis Bullæ vivorum, pro exceptis in ea, ad esum ovorum, & lacticiniorum, per concessionem Urban. VIII. his verbis factam: *Venerabilis Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis inferioribus Praelatis, neconon Prelatis, & Collegiaturam, tenuerit ad eamdem elemosynam supra taxatam, etiamsi redditus non habeant; quia taxatam ponitur pro dignitate, & nulla in his fitmento de redditibus, sicut in aliis Sacerdotibus. Unde si non dant taxatam elemosynam, etiamsi hanc vel communem Bullam accipiunt, peccabunt mortaliiter vescendo ovis, & lacticinis, quia nullum habent privilegium; ut bene ait Galleg. dub. 57.*

2. *Coadjutores* Canonorum non teneri ad taxam signatum pro Canonici (idem dicitur Coadjutoribus aliis dignitatum) quia coadjutor Canonici non est vere Canonicus, etiamsi habeat votum in Cap. & sedem in Choro; sed est Canonicus in spe, & habens jus ad rem, sicut filius Regis vivente Patre. Et ita declarasse Paulum V. anno 1606, testatur P. Suar. secundum vidisse Breve, & ex eo Raphae de la Torr. 2. 2. D. Thom. q. 83. post art. 17. Unde Coadjutores hoc fieri, non tenentur ad Horas Canonicas recitandas, possunt tamen teneri ex alio pacto, vel onore imposito a Papa in Bulla, aut ex Ordine sacro, sive beneficio Ecclesiastico.

3. *Reditus* trecentorum ducatorum (idem dicitur alii) intelligendos esse de bonis Ecclesiasticis, & bonis Patrimonialibus, & propria industria habitis; quia taxa dicit: *Pro habentibus portiones, &c. quorum redditus, &c. Nomineque redditum etiam venire*

Cccc 2 di-

De Sancta Crucifixæ Bulla.

Religious habentes aliquam ex supradictis dignitatibus, nempe Patriarchatus, Episcopatus, &c. posse haec Bulla gaudere; quia absolutè, & sine exceptione concedunt Patriarchis, &c. Non posse tam, si ex Ordine Minimorum sint assumpti, vel ex alio capite teneantur, ut isti, ob votum perpetuum abstinentia Quadragesimalis, ut bene ait Mendoza ex Peyrin, tom. 3. Addit. cap. 4. conclus. 2.

3. *Praelatos* Regulares non posse ea gaudere; quia nomine Praelatorum inferiorum hic exprimitur intelligi Abbates (Benedictini nempe), qui habent Ecclesiasticam jurisdictionem non alii; cum eis idem onus immo major exemplum, ac suis inferioribus, incumbeat. 4. *Diacomi* in Quadragesima ad Presbyteratus Ordinem ascendentis, jam non posse tunc vesci ovis, & lacticinis communis Bulla; quia in illa jam sunt excepti ratione Sacerdotii, unde indigent ista.

5. *Extra loca* Hispaniarum non posse frui haec Bulla sicut diximus de communis supra num. 9. quia nulla pars illius est. 6. *Dominica Palmarum* non posse haec Bulla vesci ovis, & lacticinis; quia in ea excipitur major hebdomada, qua septem dies includit, incipiens a Domingo. Neque communis Bulla posse vesci, circa consuetudinem, dictum est supra n. 11. 7. *Annum durationis* hujus Bullæ esse numerandum; sicut de alia diximus n. 27. in hoc Exam.

* 14. Resp. 3. Ad frumentum haec Bulla necesse est eam accipere, sicut de communis dictum est, & dare elemosynam taxatam à Commissario Generali, sub hac forma.

Primò, Bullæ taxata ad 24. argenteos dentur, & servant pro Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, & Abbatibus. Item: Bullæ taxata ad octo argenteos dentur, & servant pro Praelatis, Canonici Ecclesiasticorum Cathedralium, & Collegiaturam. Bullæ taxata ad sex argenteos dentur, & servant pro habitibus rationes, vel mensis, dias, & curatis. Curatis Beneficii simplicibus, vel subsidiariis, quorum redditus non attingant trecentos ducatos. Item: Bullæ taxata ad 4. argenteos dentur, & servant habentibus Beneficia, Capellianas, vel pensiones, seu redditus, qui non attingant ducentos ducatos. Item: Bullæ taxata ad 2. argenteos dentur, & servant reliquis Clericis. Ex quibus infero.

1. *Patriarchas*, & alios habentes supradictas dignitates, & Episcopos jam confirmatos à Papa, etiam si non habent possessionem, vel postea renunciaverint Episcopatu, etiamque Episcopos Titulares, vulgo de cum Annulo, & etiam Canonicos Cathedralium, & Collegiaturam, tenuerit ad eamdem elemosynam supra taxatam, etiamsi redditus non habeant; quia taxatam ponitur pro dignitate, & nulla in his fitmento de redditibus, sicut in aliis Sacerdotibus. Unde si non dant taxatam elemosynam, etiamsi hanc vel communem Bullam accipiunt, peccabunt mortaliiter vescendo ovis, & lacticinis, quia nullum habent privilegium; ut bene ait Galleg. dub. 57.

2. *Coadjutores* Canonorum non teneri ad taxam signatum pro Canonici (idem dicitur Coadjutoribus aliis dignitatum) quia coadjutor Canonici non est vere Canonicus, etiamsi habeat votum in Cap. & sedem in Choro; sed est Canonicus in spe, & habens jus ad rem, sicut filius Regis vivente Patre. Et ita declarasse Paulum V. anno 1606, testatur P. Suar. secundum vidisse Breve, & ex eo Raphae de la Torr. 2. 2. D. Thom. q. 83. post art. 17. Unde Coadjutores hoc fieri, non tenentur ad Horas Canonicas recitandas, possunt tamen teneri ex alio pacto, vel onore imposito a Papa in Bulla, aut ex Ordine sacro, sive beneficio Ecclesiastico.

3. *Reditus* trecentorum ducatorum (idem dicitur alii) intelligendos esse de bonis Ecclesiasticis, & bonis Patrimonialibus, & propria industria habitis; quia taxa dicit: *Pro habentibus portiones, &c. quorum redditus, &c. Nomineque redditum etiam venire*

Cccc 2 di-

Tract. XVIII. Appendix II. Exam. II.

, stationum, intra, & extra muros predictæ Urbis, tam per se, quam per modum suffragii defunctis, pro quibus visitaverint, consequuntur. Resp. 2. Incertum est, Indulgentias stationum esse partiales, vel plenarias; probabiliter tamen est, nunc plures esse plenarias.

Ratio 1. p. Quia ex D. Th. supra cit. & in 4. dist. 20. q. 1. art. 3. qla. 2. Ejusmodi Indulgentia (quo pergens ad unam Ecclesiam habeat septem annos Indulgentiarum (à B. Gregorio in stationibus Roma institutis sunt. Inde Cardinalis Toleatus ait, esse Indulgentias annorum. Passerinus negat, ratione stationis esse Indulgentias Plenarias, atque, se constituisse viros doctissimos, & diligentissimos Romæ, omnesque uno sensu dixisse, incertum esse, quales, & quantas sint.

Ratio 2. p. Quia in Ecclesiis, in quibus Roma fit statio, plures sunt plenariae Indulgentiae, & idem summarium Bullæ omnibus diebus ponit Indulgentiam plenariam, & in aliquibus animam de Purgatorio liberari. Et si Rodrig. creditimus hic §. 8. n. 4. Qui Romæ visitat Ecclesiam stationem, non solum lucratur Indulgentias ejus, sed etiam Indulgentias septem Ecclesiasticorum capitulum.

* 22. Resp. 3. Omnibus diebus non lucratur per Bullam Indulgentiam stationum, sed tantum diebus in Missali Romano descripsit. *Ratio:* Quia ita declaratum est Decretum Apostolicum sub Innocentio XI. publicato 7. Martii 1678. his verbis: Indulgentias vero stationum Urbis, quæ à Romanis Particibus singulariter quodammodo beneficio, vel communione sunt, vel communicabantur interdum aliquibus locis, Ordinibus, aut Personis, diebus tantum stationum in Missali Romano descripsit. Suffragari posse debet, sicutque.

A Dominica in Albis usque ad Adventum, sunt, & die S. Marci, seu in Litaniis majoribus, tribus diebus Rogationum ante Ascensionem: Et in die Ascensionis, a vigilia Pentecostes usque ad Sabbathum sequens: tribus diebus temporum Septembribus, sicutque.

Item, in quartu Dominici Adventus: Tribus diebus Temporum Decembris: In vigilia Nativitatis: In die Natalis Domini sunt tres stationes in tribus Missis: In aliis tribus diebus S. Stephan, S. Joannis, & Innocentium aliae tres, sicutque.

Item in die Circumcisionis: In Epiphania Domini: Et in tribus Dominicis Septuagesima, Sexagesima, & Quinquagesima.

* 23. *Opponit 1.* In Bullæ Hispanie summario præter dies stationum Missalis Romani ponitur novem festivitatem B. Virginis: Ergo 2. In fine Summarii Bullæ ponitur haec linea: Ceteris omnibus diebus anni potest quis lucrari Indulgentias, quæ Rome, eo quod ibi quotidiani sit statio: Ergo omnibus, diebus, &c. Petrus Casarrubios, in hac materia versatissimus, & classicus, in compendio privilegiorum, verb, Indulgentias stat. num. 19. loquens de Ecclesia S. Petri ait: In ea esse septem Altaria, in quibus per totum annum integrum sunt stationes: attamen diebus festivitatum, tam illorum, quam aliorum Altarium sunt in eis stationes, ac infinita alia Indulgentia: Ergo.

Quia Bullæ concessio est per modum onerosi contractus, sicutque indiget expressa revocatione, ut de ea intelligatur dictum Decretum: Ergo standum est Summarium Bullæ, & non Decretum.

* 24. *Ad 1. Dico:* Summarium illud ordinatum fuisse a nostro Illust. Sotomayor (ut ait Galleg.) juxta veriorem, inter varias illius temporis opiniones; nunc autem standum esse dicto Decreto Apostolicum. Ad 2. *Adm dico:* & addo ex nostro Mag. F. Francisco Sanchez, Provinciali Philippinorum (& viro eruditiss. in hac materia) quod in Bullis, quæ distribuitur in Provinciis Indiarum, talis linea non reperitur. Unde ipse in Ex. Indulg. Tract. 1. c. 2. n. 8. judicavit fuisse sublatam; sed postea videns in Bullis Hispanie adhuc reperi, ex impressione, & non ex concessione, quæ pro omnibus una est consistere iudicat.

Ad 2. ait cito. Anct. se habere compendium editum à P. Casarrubios, dum viveret, & in eo talia verba non reperi, unde ab aliis addita fuerunt, in-

deque à pluribus transcripta, & in Bulla posita superdicta linea. Sic quatuor deceptions in rebus facti presentim in materia pia & Indulgentiarum, viris aliis doctissimis subrepuit; Ideo Innoc. XI. publicari jussit supradictum Decretum. Vide dictum Sanchez in lib. Rosarii c. 8

Ad 4. Quod in Bulla non datur talis concessio, immo contrarium constat, ut diximus; Summarium autem non fit à Papa, unde non debuit de eo fieri expressio. Præterea quia dictum Decretum in illa clausa non est revocatorium, sed declaratorium, cuius omnes debemus.

His addit ex Trull. quod Indulgentia, alio titulo concessio (præter titulum stationis) aliquibus altariis in Ecclesiis stationum, per Bullam non lucratur, quia non sunt Indulgentias stationum, que hic in Bulla conceduntur.

Dic igitur: Quenan sunt dies stationum, in Missali Romano descripsit, in quibus possunt lucrari Indulgentias?

Dico: dies stationum 87. esse, & stationes 89. hoc modo:

A die Cinerum (in quo fit statio in nostro Conventu S. Sabinae, ibique Cardinales, & Romanus Senatus de manu Papæ cinerem accipiunt) usque ad Dominicam in Albis sunt stationes omnibus diebus, sicutque.

A Dominica in Albis usque ad Adventum, sunt, & die S. Marci, seu in Litaniis majoribus, tribus diebus Rogationum ante Ascensionem: Et in die Ascensionis, a vigilia Pentecostes usque ad Sabbathum sequens: tribus diebus temporum Septembribus, sicutque.

Item, in quartu Dominici Adventus: Tribus diebus Temporum Decembris: In vigilia Nativitatis: In die Natalis Domini sunt tres stationes in tribus Missis: In aliis tribus diebus S. Stephan, S. Joannis, & Innocentium aliae tres, sicutque.

Item in die Circumcisionis: In Epiphania Domini: Et in tribus Dominicis Septuagesima, Sexagesima, & Quinquagesima.

* 25. *Resp. 4. Dictæ Indulgentiae plenariae semet tantum in die lucrari possunt.* *Ratio:* Quia superdicta clausula Decreti Innocentii XI sic prosequitur: Declarare semel autem dumtaxat in die plenariam Indulgentiam in certos dies Ecclesiis visitantibus concessam, vel alii pium opus peraguntibus lucrari. *Hacque declaratio fuit antiqua opinio* D. Thom. infra cit. ejusque discipulorum, S. Antonini 1. p. tit. 10. cap. 3. §. 3. Lopez, Paludani, & aliorum apud Gallego licet, contra opinionem, dicentium, Indulgentiam absolute concessam pro aliqua festivitate, die, vel Jubilæo, posse lucrari toties quoties, quod nunc jam non est probabile. Ex quibus infero,

1. *Indulgentias* partiales adhuc posse lucrari in eodem die toties quoties, quando concessio est Indulgentia perennis. Quia ex D. Thom. in addit. q. 2. 5. a. 2. ad 4. perennis Indulgentia ad determinatum tempus datur; intelligitur semel tantum: sed si in aliis, que Ecclesia sit. Indulgentia perennis, sicut in Ecclesiis. B. Petri quadraginta diebus, tunc quoties aliquis vadit, toties Indulgentiam consequitur. Declaratio autem supradicti Decreti solidum de Indulgentia plenaria loquitur.

2. *Posse lucrari* eodem die plures Indulgentias plenarias, diversis concessionibus, vel titulis, vel Ecclesiis concessas, (si non sint confirmationes ejusdem) que Decretum loquitur de singulari concessione, & hic loquitur, quando sunt actiones, & concessiones distinctæ, que distinctæ debent parere effectus. *Tum etiam* quia Decretum est declaratorium dubius, non vero revocatorium certè concessio.

Unde habens duas Bullas potest eodem die duplicas lucrari Indulgentias: & si est Religiosus, vi-

De Sanctæ Cruciatæ Bulla.

sitans suam Ecclesiam, lucratur etiam has Indulgentias: & si est Confrater Rosarii, vel alterius Confraternitatis, hanc concessionem habentis, potest hoc alio titulo eas lucrari; quibus si ipse non indiget (quod rarè fit, nam in multis offendimus omnes, & forte in una statione est magis dispositus quam in alia) potest pro animabus Purgatori (si applicabiles sunt, ut istæ) applicare.

3. *Posse* eam toties quoties lucrari Indulgentiam plenariam, quando in concessione exprimitur: ut in Jubilæo pro Confabratibus SS. Rosarii, in festo Assumptionis à primis vesperis usque ad diei occasum Solis; quia dictum Decretum cum sit declaratorium, solum loquitur de jure dubio, & quod erat sub opinione, non de certo, & de quo constat in concessione, non de certo, ut in missa 1679. immediato ad dictum Decretum facta fuit ab eodem Innocentio dicta concessio: Ergo per dictum Decretum nec illa, nec Indulgentiam concessio eneretur.

4. *Ad lucrandum* toties Indulgentias requiri (s' fieri potest, secus se non, ut in communione) quoties fieri opus injunctum; quia qualibet concessio suam petit actionem, & qualibet indulgentia cum suo opere requisito adequaret, sicut qualibet absolutio cum sua requisitione sacramentali, causa cum effectu, & conditio cum eo, ad quod requiritur. Sic constat ex D. Th. in addit. ad 3. p. 9. 27. art. 3. in sed cont. dicente: „Remota causa removere effectus, si ergo aliquis non facit hoc, pro quo Indulgentia datur, quod est Indulgentiae causa: Indulgentiam non sequitur. „Ei in corp., Non existente conditione, non consequitur illud, quod sub conditione datur.

* 26. *Oppone:* Opero uno potest satisfaci duplii praecipto, & obligationi, v. gr. uno jejuno potest fieri satis praecipto diei, & votu, una Missa die festo & Dominicæ: Ergo una opera injuncto potest consequi multiplex Indulgentia.

Neg. conseq. quia ibi se habent per modum unius & ambo adaequantur uno fine, objecto formalis, & causa; hic autem non ut dictum est. *Et insto arg.* in piontia, & Officio Canonico.

Nota tamen, quod cum opus injunctum ponitur in recto, debet multiplicari ad lucrandas multiplicatas Indulgentias; si vero unum ponitur in obliquo, & tamquam de connotato, & aliud in recto, istud solum debet multiplicari: v. g. cum concedatur Indulgentia ei, qui confitetur, qui communica, qui visitat Altare, &c. ita ponitur in recto; cum autem concedatur ei, qui contrito, vel confessio, vel communicatio recitat, visitat, &c. contritio, confessio, & communio ponuntur de connotato; & recitatione, &c. in recto, quae sunt debet multiplicari. Ita nost. Sanch. lib. Rosarii c. 5.

Laudo etiam consuetudinem visitantium quotidie, & multiorum illarum pro animabus: quia pie credi potest de Matre Ecclesia lucrari semper aliquas Indulgentias, & ad minus meritorum Imperatio, & satisfactione maximum illis erit emolumentum. Monitos tamen eos velim, ne quotidie publicent stationum Indulgentias, qui contra Decretum dicitur; sed simili piontice dicant: *Ei quibus infero.*

* 27. *Resp. 5. Dictæ Indulgentiae* lucratur visitando quinque Ecclesias, vel Altaria, vel in horum defectum, unum quinque, preces ad Deum fundendo pro unione, & victoria prædictis. Ita patet in verbis positivis Resp. 1. *Ei quibus infero.*

1. *Posse visitari* quinque Altaria, etiam si in loco sint quinque Ecclesias, quæ divisibilis in Bulla conceditur illud. 2. *Quinque* Altaria posse visitari in eadem, vel diversis Ecclesiis, quia in Bulla absolute conceditur. 3. *Quando non sunt* quinque Altaria, sed duo, vel tres, debet visitari unum quinque, (conformius ad verba Bullæ) non vero alia, ait ex Nunni Galleg. Sed cum in Brevi Innoc. XI. pro Con-

fratribus Rosarii dicatur posse visitari unum, vel duo, quilibet modo fiant quinque stations, lucrabuntur Indulgentiae.

4. *Quando* quinque Altaria visitantur, vel in horum defectum unum quinque, debent stations discontinuari, & melius aliquo signo sensibili; quia aliis non sunt quinque stations, sed una; nec quinque visitatur, sed semel; & statio, seu visitatio sensibili distincta debet esse sensibiliter, ut dicatur quinque. Et ita practicatur à viris doctis, & timoribus.

5. *Altaria* debere esse approbata ab aliquo Prelato, ad id jurisdictionem habente, & destinata ad celebrandam Missam; quamvis in eis adhuc non sit celebrata; quia hac nomine Altaria venient. Immò addunt Trull. & Henr. etiam non habeant actuarier Aram ob eamdem rationem; tutius tamen est visitare habentia Aram, si fieri potest; cum Ara proximè sit, & constitutæ Altare.

6. *Altare*, in qua Missam quandam celebrare licuit, sed jam non licet, non sufficere ad lucrandas Indulgentias: quia non est absoluē Altare, cum non sit destinatum, nec aperum ad celebrandum. 7. *Sacrifice* visitare Ecclesiam fundatam cum auctoritate Episcopi, quamvis non sit benedicta; quia absolute est, & gaudet privilegio Ecclesie. 8. Etiam sufficere ad hoc Ecclesiam interdictam, violatam, aut pollutam quia hec non sunt impedimenta orationis, sed celebrazione.

9. *Posse* etiam has stations fieri in Oratorio privato, non quia venient nomine Ecclesie, (ut communiter dicunt) cum in Bulla distinguantur antea illis verbis: Ecclesie, vel privato Oratorio; sed quia postulati fieri visitando quinque unum Altare, ut sit Bulla.

10. *Qui potest visitare* quinque Altaria intra Ecclesiam, non sufficere existendo extra Ecclesiam ea visitare; quia non visitat moraliter quinque Altaria; si tamen ob multiuidinem gentis (ut in parvo oppido) non possit intrare Ecclesiam, sufficeret ea sic unum in Domino cum aliis visitare; quia moraliter, ut p' creditur, juxta mentem Pontificis visitari ea, sicut ad Jubilæum non sufficere moraliter visitare Ecclesiam, at Nonno, quamvis de Altariis contraria tenent sententiam. Et ad Missam audiendam sufficere illam moraliter presentiam; communis est sententia.

11. *Posse visitationes* Ecclesiæ, vel altarium interrompi, visitando alia una hora, alia altera; quia in Bulla non existit continuatio horarum, sed absolute dicitur: Visitaverint, &c. Non tamen posse alia hodi, & alia cras visitari, ad lucrandas Indulgentias (ut putavit Quidam adueniens) quia in Bulla determinatur dies stationum, quibus appropriata est Indulgentia, & visitatio juxta Missale Romanum. Unde si hodie visitare unum Altare, vel Ecclesiam, & cras alia, nullas lucraretur Indulgentias.

12. *Posse lucrari* Indulgentias, visitando Altaria in qualibet hora dieti naturalis, a media in medium noctem; quia hic non exprimitur usque ad Solis occasum, ut solet in Jubilæis, sed absolute dicuntur: Diebus stationum, qui absolutè stant pro naturalibus diebus.

13. *Oratione* juxta probabilorem sententiam debere esse vocalem; ut dictum est supra n. 38. quod non magis convincit Bulla: dicens: *Devotè visitaverint, processus ad Deum pro unione, & victoria predictis fuderint;* & devotio autem, quæ necessaria est, debet esse, sicut ad Missam audiendam, vel Divinum Officium recitandum. Quia, & quando debet esse hæc oratio, variant. Autores: Opino Trull. (qui in praxi est) docens, sufficere semel Pater noster, & Ave; mihi placet, si addas Gloria Patri, & Antiphonam, & orationem aliquam Sancti Altaris visitati, vel aliæ brevem orationem. Confratribus SS. Rosarii, in antiquis Summaris injungebatur quinque Pater noster, & Ave: Sed in novissima concessione, & brevi Innoc XI hoc jam non exiguntur.

tur. Unde sufficit dicta oratio ad facienda stationes per concessionem Rosarii, sicut per Bullæ concessionem.

Nota hic verba S. Vincentii Ferr. Dominica 8. post Octavam Pascha Serm. 1. n. 1. *Oratio ordinata per verum Papam, scilicet Iesum Christum, videlicet oratio, vel supplicatio quæ est Pater noster, & Deo magis est acceptabilis, & nobis magis meritaria, & utilia quam omnes aliae. Idem ait S. Thom. op. 7. vide ibid.*

* 28. Resp. 6. Omnes dictæ Indulgencias possunt applicari per modum suffragii pro animabus Purgatorio. Ita pater in verbis Bullæ Rep. 2. posuit: *Tam pro se, quam per modum suffragii pro defunctis, pro quibus visitaverint, consequentur.* Pro quo *Nota* hæc verba D. Th. in Addit. q. 27. art. 3. ad 2. *Opus proprium potest quis applicare intentionem cuiuscumque voluntatis; & idem potest pro quoquacum cultu, satisfacere.* Sed *Indulgencia non potest applicare ad aliquem, nisi ex intentione ejus, qui dat Indulgenciam.* Ex quibus infero,

1. *Quod, quando in concessione exprimitur, Indulgiam posse applicari pro defunctis, vel aliis, potest ei applicari, & profide; secus si non ut est communis. Quia ex D. Thom. *Qui facit opus, non dat Altarum indulgentiam; sed illi, qui Indulgenciam sub tali forma facit, ut hic facit Pontifex.* 2. *Quod tunc oratio non debet fieri pro se, nec pro animabus Purgatorio, ut lucetur Indulgenciam, sed pro unione, & victoria predicti; qui ita exigitur in Bullæ.**

3. *Quod qui applicat Indulgencias pro animabus, eas sibi non lucratur, quia dividise in Bullæ cedetur pro se, vel pro animabus. 4. Quod in diebus illis, quibus in Summario notatur erui Animam è Purgatorio (tabellisque ad Janus Ecclesie, vel pulsis campana publicatur) conceditur visitatione Altarium erui animam, sicut Romæ, in statione illius diei; posseque etiam lucrari Indulgencias alias stationum pro se, vel applicare eas pro aliis Animabus. An autem una, & eadem visitatione totum hoc lucratur communis sententia affirmat. Tuttius tamen est, juxta dicta.*

* 29. Resp. 7. Probabilis est, juxta dicta Tract. 14. Ex 3. requiri statum gratis pro animabus Purgatoriorum habens Indulgencias, tutiusque elicere actum contritionis ante stationes. *Ratio, & regula generalis ad hoc sumit in sequentibus aureis verbis D. Th. in Addit. ad 3. p. q. 71. art. 3.* In suffragiis, que per malos fuit, duo possunt considerari. Primo ipsum operatum, sicut Sacramentum Altaris, & quia Sacraenta nostra ex se ipsis efficaciam habent absque opere operantur, quam qualiter expit, per quoscumque operantur, quantum ad hoc suffragia per malos facta defunctis prosumt. Alio modo, quantum ad opus operans, & sic distingendum est; quia operatio peccatoris suffragio faciens potest uno modo considerari, prout est ejus, & sic nullo modo meritoriu esse potest nec sibi, nec aliis. Alio modo, in quantum est alterius, quod duplicitur contingit. Uno modo, in quantum peccator suffragia faciens gerit personam totius Ecclesie; sicut Sacerdos, dum dicit in Ecclesia exequias mortuorum, & quia illa intelligenter facere cuius nomine, vel vice facit, ut patet per Dion. in lib. Eccles. Hier. Inde est, quod suffragia talis Sacerdotis, quamvis sit peccator, defunctis prosumt.

Alio modo, quando agit ut instrumentum agentis: opus enim instrumenti est magis principialis agentis; unde quamvis ille qui agit ut instrumentum alterius, non sit in statu merendi, actio tamen eius potest esse meritoria ratione principialis agentis; sicut si servus in peccato existens quodcumque opus misericordia facit ex precepto domini sui charitatem habentis. Unde si aliquis in charitate existens precipiat sibi suffragia fieri, vel alius precipiat charitatem habens, illa suffragia valent defunculo, quamvis illi, per quos fiant in peccato existant, magis tamen valerent, si

essent in charitate, quia tunc ex duabus partibus opera illa meritoria essent. Hac D. Thom. Ex quibus infero,

* 30. 1. *Quod si visitatio Altarium in peccato mortali sua à persona particulari, ut principaliter, & per se agenti, non lucrari Indulgencias, & consequence non posse applicari pro defunctis.* 2. *Quod si fiat à Ministerio Ecclesie, ut tali, & ab aliis simul cum eo, posse ab omnibus lucrari.* 3. *Quod si fiat ex ordinatione, vel praecipto, in charitate existentis, vel defuncti, antequam moreretur, etiam posse lucrari, & applicari ab his, qui in peccato existunt.*

Oppono 1. Joan. 9. dicitur: Peccatores DEUS non audit. 2. Ex S. Greg. in Pastor. Cum is, cui dissipatus, ad interpellandum mittitur, irati animos ad detractionem provocatur. 3. Peccator nihil meretur sibi, & cum ejus opera sim mortua, Indulgencias non facit sum: Ergo neque Animabus applicabilem.

Ad 1. Resp. cum D. Thom. cit. ex Gloss. quod illi loquuntur causas, non sicut plenèvidens; quia oratio peccatoris, non ut peccatoris, sed ut alterius, digna est, ut à D. Th. exaudiatur. Ad 2. Eodem modo Resp. Ad 3. Quod etiæ peccator non sibi meretur, eo quod non est capax, hinc vero Animæ in gratia existenti, & opera peccatoris in quaum alterius charitatem habentis vita sunt. Hac ex D. Th.

§. 6. *De Confessorio eligibili, & facultate eligendi per Bullam.*

* 31. Nota clausulam Bullæ. Item quo omnes, & singuli predicti purius ad DEUM preces effundere, & efficacius Divinum auxilium implorare possint, conceditur, ut possint eligere Confessorem secularium, vel cuiuscumque etiam Mendicantium Ordinum Regularium, ex his, qui ab Ordinario, & quod Regularies semel tantum approbati fuerint: & ab eo quoquacumque peccatorum, & censorum (etiam Sedi Apostolica, & in Bullæ Cœns Domini reservatorum, & reservatarum) plenaria Indulgenciam, & remissionem semel in vita, & semel in mortis articulis, aliorum vero Sedi Apostolica non reservatorum, ac reservatorum, toties quoties confitebuntur, absolutionem & remissionem mediante salutari penitentia, secundum culparum exigentiam obtinere. Modo in causis in quibus necessaria erit, per ipsos, vel dato impedimento per báredes, aut alios satisfaciō fiat. Et illis vota omnia (ultramariano, castitatis, & Religionis duntaxat exceptis) in aliquod subsidium huius expeditionis per eundem Confessorem commutari. Hac Bulla. Circa que?

* 32. QUÆRO VII. A quo Ordinario, & qualiter debet esse approbatus Confessor per Bullam eligendus? Resp. 1. Ab Ordinario Diocesi, seu loci, in quo penitus degit, vel ad confessionem requirit Confessarium, qui sive secularis, sive Regularis per Bullam non potest excedere limites suæ approbationis. Ratio: Quia ita jam decisa est haec gravissima (et variè litigantium) questio à Sede Apostolica novissima. Decreto: Cum sicut non sine gravi, ab Innoc. XII. anno 1700, edito, & in Hispania publicato, atque recepto. Ubi Pontifex declarat sequentia:

(1). *Tenore præsentium decernimus, & declaramus, Bullam Cruciatæ Sanctæ nihil novi juris induxit, nullumque privilegium continere quoad approbationem Confessoriarum contra formam ejusdem Concilii Trident. & predictarum Constitutionum Apostolicarum.* (2) Ad eo Confessari tam Secularium, quam Regulares, quicumque illi sint, in vim dicitur Bullæ Cruciatæ a penitentibus ad audiendas coram Sacramentalibus confessiones electi, nullatenus confessiones bujusmodi audire valeant sine approbatione Ordinarii, & Episcopi Diocesani loci, in quo ipsi penitentes degunt, & Confessarios eligunt, vel ad excipientias confessiones requirunt. (3) Nisi ad hoc suffragari approbatum semel, vel plurius ab aliis Ordinariis allorum locorum, & Diocesum obtentam, etiam-

etiamsi penitentes illorum Ordinariorum, qui Confessarios electos approbassent, subdiu forent.

(4) *Confessiones autem alter, & contra earumdem praesentum, aliarumque Apostolicarum Constitutionum formam deinceps factandas, & excipientias respectivæ, præterquam in casu necessitatis in mortis articulo, nullas fore, irritas, & invalidas.* (5) *Ei Confessorio ipso jure suspensus esse, & etiam rigide puniendos ab ipsi Ordinariis locorum.*

* 33. *Sed autem abz non obtineat tale beneficium, quia vel renuntiavit, vel permuteavit, vel eo privatus fuit, non potest eligi; quia Concilium loquunt de præsenti, sicutne non sufficit de præterito obtinuisse: Sufficiet tamen in approbato simpliciter, qui abfuit ab illa-Diocesi, ut cum redit, possit eligi (si licentia non revocetur) sua nova approbatione, ut assentur Card. in Lug. & Mendo.*

6. *Qui iusto solo colorato, & apparenti, à vero tamē Praesal. enBeficium Parochiale obtinet (idem dic de Religioso expulso, tal Beneficium per concursum obtinente) non potest per Bullam eligi: quia in re non est approbatus, nec verè Parochus. Et quamvis confessiones cum eo ut Parochio, & ad præsim, deducentes subiecte pœna excommunicatis, ipso facto incurruunt: & Sed Apóstolice reservata, Ex suis infero:*

* 33. 1. *Decretum hoc n. 1. confirmare Decretum, iam ante edita à Paulo V. Urbano VIII. & Clemente X. circa approbationem Confessarii etiam Regularis requisitam; & quia declarativum ex Cathedra, & in ordine ad mores sui soli notitia obligat. Unde Decreto Clementis X. positum Tr. 13. Ex. 5. quadam hoc jam in Hispania viget, quamvis aliqui contrarium opinati fuissent.*

2. *Vt hanc declarationum manere jam improbabiles plures communes opiniones. Unde approbatum cum limitatione temporis, loci, & personarum non potest alteri eligi; nec qui in una Diocesi est approbatus, potest per Bullam in alia eligi. Quia, ut Papa declarat, Bulla in approbatione nihil juris confert, sicut in illa manet Confessarius cum Bulla idem, ac sine ea.*

3. *Approbatum pro secularibus etiam mulieribus non posse virtute Bullæ eligi pro Monialibus, & approbatum pro tempore, aut extraordinarie, finito munere, & munere non possit eligi: Quia ita jam statutum fuerat à Clemente X. ad decidendas dubitationes, & varietates opinionum, occasione privilegiorum, etiam ex contractu oneroso, ibi revocatum, de quo Cardenes tom. 4. disp. 6. cap. 6. art. 5. quæst. 4.*

4. *Approbatum pro hominibus tantum, etiam Regulari, & ob defectum statutis, non possit eligi pro mulieribus, quia non est simpliciter approbatus, defectusque statutis potest esse sufficiens causa ad sic limitatum approbationem, ut cum dñs fuisse declaratum à S. Congregatione anno 1593. ait nostor Illust. Aravio.*

5. *Si approbatus simpliciter habet jurisdictionem limitatam, non ob defectum scientie, sed quia Viatorius foraneus, v. g. Matriti, noluit, aut non potest eam extenderre ultra suum territorium, tunc potest per Bullam eligi in tota Diocesi, v. g. Toletana; quia iste jam est simpliciter approbatus, & Bulla, supposita approbatione, dat jurisdictionem.*

6. *Approbatum ab Ordinario, etiam si non expostum, (quod fieri possit de Leida, & Gallego, licet regulariter simili statutum, cum aliud sit approbare, & aliud dare jurisdictionem, ut patet in Parochio, qui à Jure est approbatus, & tamen sine alio privilegio, vel consuetudine non habet jurisdictionem nisi in suas oves) posse eligi per Bullam; quia haec approbatio, dat jurisdictionem. Jam non sufficit approbatio, sed etiam requiri ut deputatus existat ad audiendas confessiones. Vide pag. 581. §. Insuper.*

7. *Qui Parochiale beneficium obtinet (etiamsi Regularis) potest ubique terrarum eligi per Bullam; quia cum ad Curatam judicatur idoneus, manet ita à Jure antiquo approbatus (nisi ob defectum scientie, vel morum sit in hoc limitatum) Tridentinumque sc. c. 15. cum ita iudicatur approbatum, dum tamquam dddd*

ba.

bationem est, qui absoluta ita dicitur, & habet Episcopalem jurisdictionem; quia Concilium nomine Episcoporum hos comprehendit, ut patet in Sede vacante. Ita Ledesm. c. 13. de Poenit. dub. 5. Joann. à Cruso q. 3. Suar. in 3. p. D. Th. & alii cum Galleg. dub. 87. Ex quibus colligo,

1. *Quod potest approbare Episcopus electus, & confirmatus, quamvis non sit consecratus (ubi non est consuetudo, ut sit consecratus) ex cap. Transmis, de elect. 2. Abbates, & Piores Ordinum Militarium, qui approbant Confessores, & sunt Ordinarii locorum, in quibus habent dignitatem quasi Episcopalem, v. g. Piores de Ucles, Legionens, & Meridens, Ordinis S. Jacobi.*

2. *Non posse approbare Episcopum titularem vulgo de Anulo, quamvis sit consecratus, & habeat aliquos fidem in Civitate sti tituli, quia non est Ordinarius actu, cum iste dicatur per ordinem ad subditos ac denominatione sumptuaria majori parte. Liceat sit Ordinarius in potentia, eo quod de Jure Divino subditus teneatur converti, eique obedire, licet Ecclesia non possit eos compellere. Ita Nunno in Addit. ad 3. p. D. Th. q. 8. art. 3. dub. 8. conc. 4. Galleg. hic dub. 93.*

3. *Neque etiam Episcopus titularis Civitatis hereticorum vi. gr. Geneva; quia supposita perversione & pertinacia, supponitur Papam solum velle dare titulum; non vero constituere propriè Ordinarium. Ita iudeo.*

* 36. *Resp. 3. Regulares etiam approbati a suis Praelatis debent quoque esse approbati ab Ordinariis locorum, ut per Bullam eligi possint etiam a Religiosis. Sufficit tamen semel esse approbatus in illa Diocesi, ubi confessiones audiunt. Ratio 1. p. Quia Praelati Regulares non sunt absoluti, & simpliciter Ordinarii, nec de Jure Ecclesiastico, quo exempti sunt a jurisdictione Episcoporum, & eam habent in propriis subditos. Ita Ledesm., & Galleg. hic cum communi Theolog.*

Alli tamen cum Bonacina (loquente de Jubilo) & Palao hic in contrarium dicunt, debere prasumti de Pontificis mente, nolente Religiosis ius immunitare, quo ita possunt confiteri, sive per Bullam, sive per Jubileum; Papamque eos tunc approbare. Hoc tamen jam non audito admittere ob predictum Decretum.

Nota tamen, approbatos à suis Praelatis non indigere Ordinarii approbatione ad monialium confessiones ordinarias Religiosorum, aut Monialium Ordini subieclarum; constitutionemque Gregorij XV. anni 1622, in contrarium supra posita Tr. 12. pro Hispaniarum Regni, suspensus fuisse jussu Urbani VIII. Brevique eius Nuntii Apostolici tunc in Hispania existentes, & postea Cardinalis Sacchetti 21. April. 1624. ita servari jussim; & alia privilegia circa confessionem à Religiosis tunc à Sede Apostolica in Iudicio contradicitorio obtenta. De quo

Videatur Galleg. hic dub. 102. & Ledesma tom. 1. cap. 19. n. 35. Declarationesque Congregationis in contrarium à Barbosa adducta sollem viigre pro Italia, & ubi dicit Gregorius constitutio videtur, ait ipse tom. 2. cap. 1. n. 19. Unde non bene Cardinalis citatus c. 6. art. 7. n. 308. (& ex Montreal) construit in Decreto Clementis X. dicente, Religiosos approbatos ab Episcopo egere speciali approbatione: *Ad audiendas confessiones Monialium sibi subiectarum* ly sibi, id est, ipsi Religiosi, cum debet construi sibi, id est, ipsi Episcopo. Videantur consti. Bened. XIV. super hac re.

Dixi in 2. p. Responsioni, sufficere semel esse approbatos in illa Diocesi; quia ita constat ex illis verbis Bullae Latinae n. 58. *Quod Regulares qui semel tantum approbati fuerint. Ex quo patet differentia inter Confessores Seculares & Regulares, qui illi facta revocatione generali licentiarum, & etiam sine causa, non possint eligi etiam per Bullam; benè vero isti, ut patet ex dictis verbis, & Decreto Clementis X. & Urb. VIII. supra cit. Ex dictis colligo*

1. *Quod Praelati Regulares quamvis ex officio, & Jure Divino habeant Curam animarum, non possunt ex hoc titulo sine Ordinarii approbatione eligi per Bullam, ut ait Ledesma contra aliquos antiquos, quia non sunt absoluti, & simpliciter Parochi, nec ita dicuntur habere Curam Animarum, sicut illi; sed Religiosorum Animarum; unde non habent approbationem Tridentini pro obtainientibus Beneficiis Parochiale. Et hoc est conformius dicto Decreto.*

2. *Quod Religiosi etiam non Mendicantes approbati ab Ordinario possunt eligi per Bullam; quia quamvis Latina dicat: *Mendicantium Ordinum*, tamen Hispana ponit absolute *Regulares*, vel quia omnes communicant in privilegiis, vel quia ly etiam *Mendicantium* ad omnes extendit.*

3. *Quod Regulares in itinere, aut quomodolibet ex obedientia extra Conventum existentes, qui possunt confiteri simplici Sacerdoti, justa communem sententiam (sed tunc alias licite exposto, ut dictum est Tr. 12. Ex. 5. cum inter privilegia communiter adducta a Leonie X. concessum; eo quod vivæ vocis oracula non existat, ut bene nota Lezana) non possunt ab eo per Bullam absolviri; quia non est approbatus ab aliis.*

4. *Quod Regulares Prædicatores, & Confessores, qui ex privilegio Eugenii IV. Minoribus, & Gregor. XIII. PP. Societ, concessi his verbis: *Ab aliquo Ordinario semel approbati, & datis Superioribus ad bujusmodi manus deputati, quadcumque sive mari, sive terra iter facient, possunt non repugnantes ratione Curiosi Parochialium Ecclesiasticorum* Verbum DEI predicere, & quocumque Christi-fidelium confessiones audire, dummodo id non faciant in Oppubis, in quibus Ordinarii existunt, sine coram licentia desuper obtentia. Non tamen possunt per Bullam eligi, nisi sint approbatib; ab Ordinario Diocesis, ubi confessiones audiunt. Ut ex dictis patet.*

Nota tamen, dictum privilegium, eti non esse per Tridentinum derogatum defendat Cardinalis Delugo de Poenit. disp. 21. n. 29. & cum eo Tambr. lib. 4. §. 6. eo quod iam supponitur Religiosum ab Ordinario esse approbatum, advertunt tamen ipsi, ad utendum loco, non debere esse Vicarium Generalem in illo loco, nec Religiosus se debet ad illam conferre solus ad talen finem, sed verè iter facere, seu esse in itinere, & transiit. Lezana tamen adiutori art. 1. c. 19. n. 6. caute in hoc procedendum ob revocationem Urbani VIII.

5. *Quod Religiosi Ordinis nostri sine licentia sui Praelati ab Episcopo approbati, vel post approbationem à sui Praelato per sententiam suspensi, non possunt per Bullam eligi, nec validè absolvire; proprie Bullam Julii III. Religiosi concessam, & quia non possunt approbati, iuxta Decreta Apostolica, ut dictum est Tr. 13. Ex. 5.*

Idem dic de aliis Regularibus similem Bullam habentibus, aut in ea nobiscum communicantibus. Si autem non habeant talem Bullam, quamvis confessio-nes cum illis Religiosi facta ex natura rei, & bona fide, essent validæ, (secus si scientem poenitentem induceret Confessorium, quia peccaret mortaliter) peccant tamen mortaliter Religiosi contra obedientiam in re iusta, & non possent uti ad confitendum privilegiis Religionum, quia non expositi ab eis, neque operantur cum obedientia suis Praelatis debita.

Contra hoc quidem Idiotæ (at Nunno in Addit. 3. p. D. Thom. quest. 8. dub. 7.) ager ferentes argumentantur, quod non potest inferior impedire, quod à Superiore conceditur. Quibus resp. Quod à Superiore conceditur supposito quod est naturale moraliter Religionum, quia non expositi ab eis, neque operantur cum obedientia suis Praelatis debita.

Contra hoc quidem Idiotæ (at Nunno in Addit. 3. p. D. Thom. quest. 8. dub. 7.) ager ferentes argumentantur, quod non potest inferior impedire, quod à Superiore conceditur. Quibus resp. Quod à Superiore conceditur supposito quod est naturale moraliter Religionum, & etiam sine causa, non possint eligi etiam per Bullam; benè vero isti, ut patet ex dictis verbis, & Decreto Clementis X. & Urb. VIII. supra cit. Ex dictis colligo

vi. *neque suorum Praelatorum subjectos esse debere; hoc enim non est loqui de reservatis, sed de ordinaria confessione, ex qua maxima pars pendet perfectionis Religionis, ad quam Pontifex attendit.*

*Tandem quia Bulla Clementis VIII. anni 1599. (cujus est confirmatio Bulla Urbani, ut patet ex ejus principio) sic clare, & absolue loquitur sine copulatione reservatorum: *Sed nostra intentionis existere: quid idem Fratres, & Moniales, quantum ad Sacramentum Penitentia, seu confessionis administrationem, dispositioni suorum Praelatorum subjecti sint.**

Unde ita declaratum fuit à nostro Capitulo Generali Roma 1601. in quo dicta Bulla fuit acceptata à Religione, ut patet in nostris Constitutionibus dist. 1. cap. 14. litt. C. ubi denuntiatur Religionem renuntiassse privilegiis omnibus, quoad illud, quod spectat ad Fratrum confessio-nes audiendas, *Salmanticæ* 1551. *Item testatur Cardinalis Delugo cit. declarasse Cardinalem Moraldo (qui Bullam Urbani composuit) à se consultum, dixisse que hanc esse mentem Pontificis, multumque fuisse miratum, adiuc esse, qui de hoc dubitaret.*

* 38. *Oppon. 1. Bulla Cruciatæ concedit omnibus*

cam accipientibus privilegium eligendi Confessorum, & absolvendi à reservatis; estque privilegium personale cuiilibet à Papa concessum per modum contractus onerosi: ergo etiam conceditur Religiosis, & non revocatur per illos generales revocationes Clementis, & Urbani; immo iste revocantur per novam Bullæ concessionem, & acceptancem, cuius privilegium non potest impediti ab inferioribus Praelatis.

2. *Bulla Urbani non fuit admissa in Hispania, sed pro eius suspcione suplicatum fuit per Commissionem Generalem nomine Regis Catholici, ut ait Leander à SS. Sacram, se audiisse ab Illis Aravio: ergo non obligat. 3. Urbanus solus explicit abolutionem a reservatis illis verbis Decreti copulativi sumptus: *In specie Militantis Ecclesie. Et quia ab Urbano VII. proponitur observandum ab Universali Ecclesia, in principiis doctrina morum, & observantia Religionis, & perpetuo declarante. Conseq. est evidens. Et corroboratur ex D. Thom. op. 1. contra errores Gracorum c. 68. cum Sancto Cyro dicente: Ut membra manamus in capite nostro Apostolico tironi Romanorum Pontificum, à quo nostrum est querere, quid credere, & quid tenere debeamus.**

*Si dicas: Papam declarasse ibi suam intentionem; non vera Successorum, & quibus per concessionem novæ Cruciatæ illa revocatur: Insto: *qua papam non solus suam intentionem, sed Ecclesie, & veritatem, & doctrinam in materia morum declarat, ut patet ex illis verbis: Nec habuisse, nec habere locum, Eccl. & per perpetuū declaramus.* Quid jam antea Pontificis supradicti declararunt, & Successores Urbani sic concessionem Cruciatæ continuari, ut patet ex titulo Bullæ Innoc. X. apud Galleg. & alios Bullæ Sanctæ Cruciatæ concessa a Santissimo Patre nostro, & mandata publicari a Santissimo P. N. Innoc. X. Et sic continuatur a Successoribus.*

*Dices: *Decretum* Urbani VIII. non obligare in Hispania, eo quod pro illo fuit supplicatum, & non fuit receptum. Sed contra: *Quia decretum at declaratum, & non indegit auctoritate, sed & certam sententiam auctoritatem concessum etiam per modum contractus onerosi. Ad 2. neg. ant. quod enim ait Aravio in Select. Tr. 1. q. 8. n. 28. est: Ex parte Regis Hispanie rogatus fuit Urbanus VII. ne in Bulla (nempe Cruciatæ) exprimeret dictam exceptionem Regulariorum & hoc forte ab pacem, & decorum Religionum, & quia non erat necessarium; cum ex ipso Bulla jam constaret satis facultas Superioribus concessa. Addo, quod quamvis non esset accepta, obligaret, quia est declaratione Apostolica.**

Ad 3. neg. ant. ut vidimus, & latius videri est in Cardinali Delugo cit. & ad cons. Dico, nostram sententiam non solum probabiliorum, sed & certam sententiam Apostolice, declarationem. Sententia autem contraria, prasertim quoad reservata, ut improbabili, ut demonstrant Delugo, Lumbier, & Cardenes cit. art. 7. q. 1. n. 178. ubi probat, adhuc extinsec non probabilem; quia fundatur in aequivo-co, & contra expressam Sedi Apostolice declaratio-nem. Ad minus autem non est secura, ut ait Joan. à S. Thom. in Doct. Christ. part. 2. quidquid cleat Tomeella.

* 39. *Notanter dixi: *Contra voluntatem, aut dis-positionem ordinariarum suorum Praelatorum non posse confiteri, Eccl. quia si Praleti nihil in contrarium disponent, videantur subditos per Bullam confiteri, & teantem; immo tacitam ad minus dem licentiam (ob negligientiam, & nimiam indulgentiam, in destruc-**